

L'ESPORT EN EL MUSEU

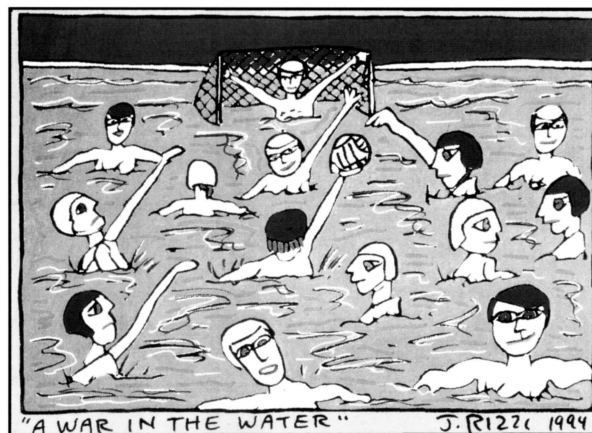
PRIMITIVISME URBÀ I ESPORTIU EN L'OBRA PICTÒRICA DE JAMES RIZZI

Ramon Balius

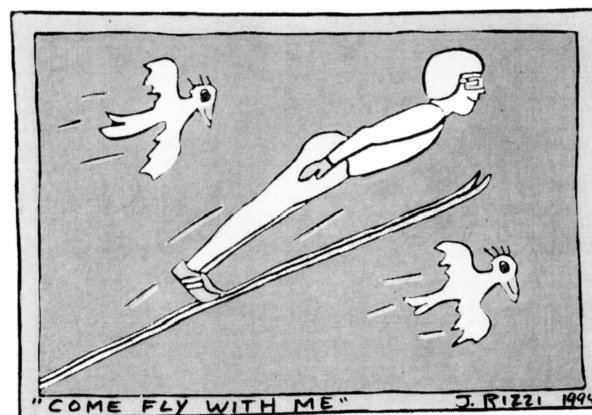
EL museu de l'esport més emblemàtic és, sens dubte, el Musée Olympique de Lausanne. Juntament amb les seves col·leccions d'art filatèlia i numismàtica i les seves múltiples possibilitats informàtiques, moltes d'elles interactives, acull regularment exposicions temporals d'artistes de renom. Entre d'altres, s'han pogut contemplar escultures del català Joan Miró i pintures pop-art del nordamericà Andy Warhol i op-art de l'hongarès i francès Victor Vasarely. Amb el nom *sueños del deporte*, es va presentar recentment una àmplia mostra d'obres del nordamericà James Rizzi.

Nascut a Brooklyn, Rizzi va estudiar art a la Universitat de Florida i va experimentar amb pintura, gravat i escultura. Ben aviat va adquirir fama en combinar aquestes tres tècniques en construccions de tres dimensions i va incorporar-hi moltes vegades elements mòbils magnètics.

La seva pintura és exuberant de vius colors, molt simple i d'un simpàtic humorisme, i està derivada directament del còmic. Ha estat qualificada de *naïf* o infantil. Rizzi

Guerra a l'aigua. Acrílic sobre tela. 1994.

Vine a volar amb mi. Acrílic sobre tela. 1994.

Remata la pilota. Acrílic sobre tela. 1994.

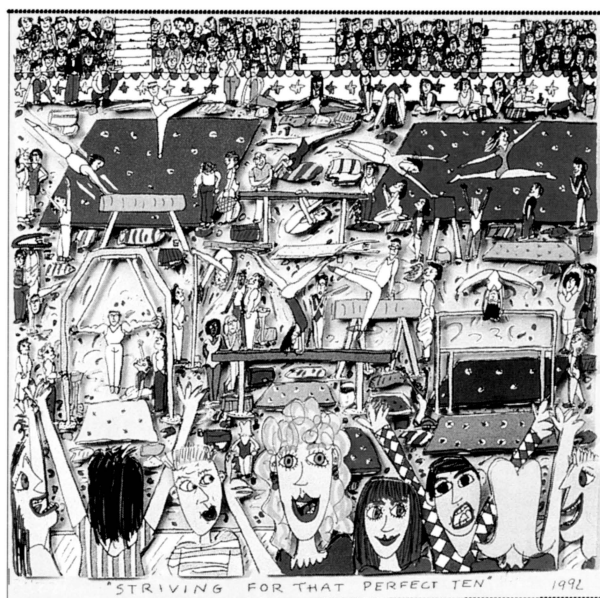
idealitza el nen i l'esperit infantil, ens explica que quan pinta no fa res més que introduir-se sota la pell d'un nen de set o vuit anys i copiar el que aquest dibuixaria amb llapis de colors.

A Rizzi li agradaven especialment les composicions multitudinàries, formades per molts personatges animats que es mouen confusament i que la majoria miren de cara a l'espectador, a través d'uns ulls expressius de mida desmesurada. Els cels que pinta estan totalment ocupats per un sol que generalment somriu, per estrafolaris estels en les nits de lluna i per núvols i ocells i màquines voladores. En el quadre anomenat *Anem a perdre'ns a Coney Island*, el seu biògraf George Plimton ha comptat més de mil personatges. Rizzi posseeix un estil propi, inconfusible, que d'acord amb les característiques artístiques descrites i amb les temàtiques de les seves obres ha estat definit com a Primitivisme Urbà. La seva producció és molt extensa i pot trobar-se incorporada a la publicitat en forma de litografies (Philip Morris, porcellana Rossenthal), pel·lícules per a televisió, àlbums de discos, vídeos (del grup de Tom

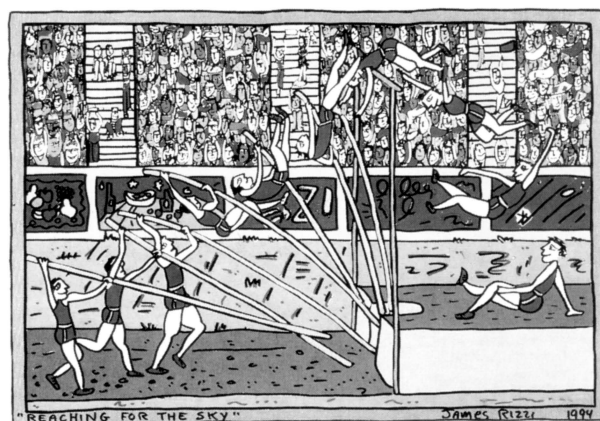
Tom club) o la decoració mural i incús de l'exterior d'un Boeing de la Condor Airlines. Des de 1974, any en què va exposar per primera vegada en el museu de Brooklyn, ha participat en exposicions individuals o col·lectives a Estats Units, Japó, Canadà, Alemanya i Suïssa.

Un pintor de multituds, color i animació com Rizzi havia forçosament de quedar seduït per l'esport, tenint en compte que, com sabem, tenia un sentit aferrat esportiu adquirit pel fet que en la seva adolescència practicava l'atletisme i la natació.

En l'exposició del museu de Lausanne, va presentar 109 teles de temàtica esportiva, pintades amb tècnica acrílica, realitzades expressament per a l'ocasió i 17 obres anteriors en tres dimensions, construïdes amb retalls fets a mà sobre uns panells de teixit de seda. La col·lecció abraça la totalitat dels esports olímpics. Mentre que les pintures acríliques estan generalment dedicades a situacions esportives concretes d'un o pocs protagonistes, les construccions en tres dimensions són representacions multitudinàries d'un esport (futbol, ten-

Lluitant pel deu. Panell de seda i retallables en 3D tallats a mà. 1994.

Aconseguint el cel. Acrílic sobre tela. 1994.

nis, hoquei gel, esquí, patinatge, beisbol, etc.) i el seu entorn. Algunes de les teles en què Rizzi mostra unes divertides seqüències d'un tècnica esportiva (triple salt, natació sincronitzada, llançament de pes, barra d'equilibris o salt de perxa) són molt interessants. Cada una de les obres posseeix un enginyós títol referit a la situació que es troba representada. EL CIO ha cregut, pensem que molt acertadament, que Rizzi trobarà en la gegantesca i variada d'uns Jocs Olímpics molts motius

d'inspiració. Per aquesta raó, li han sol·licitat d'una sèrie de quadres que commemoren les cerimònies dels Jocs Olímpics del centenari a Atlanta. Estem segur que James Rizzi complirà satisfactòriament l'encàrrec i ens proporcionarà, gràcies a un primitivisme urbà i esportiu, unes obres que reflectiran el color i esperit dels esdeveniments viscuts a Atlanta'96.